

IN NERONEM.

IAm verò quām mordacibus verbis pe-
titus est Nero, tametsi nulla mordacitas
infandi pudendique Principis meritum
possit adæquare: Puerum quendam Spo-
rum nomine, cuius infami amore deperi-
bat, dempta virilitate in sexum fœmi-
neum transformare nifus, obluctante na-
tura, eoque dementiæ raptus erat, vt non
sine dote & ornatu & exquisitissimo, qua-
lis coniugibus Cæsaris esse consueuerat,
magnifico apparatu nuppiarum in do-
mum suam publicè euocatum haberet,
legitimæ vxoris loco. In quo coniugio
ita iocatus est quidam: benè agi poterat
cum rebus humanis, si Domitius Pater,
talem habuisset uxorem: Quo propriè
damnosam Mundo Neronis originem
denotauit?

L. CRASSVS.

HVius Imperatoris attauus Gaius Do-
mitius Aenobarbus, homo durus se-
ditiosusque & arrogans fuit, in cuius mo-
res ita lusisse traditur L. Crassus Orator.
Quid mirum si æneam barbam Domi-
tius habet, cum & os ferreum & plum-
beum cor habeat? Sed iam satis domi lu-
suum est.

EXTER.